

エフ カフ カン エフ スン

日付: 2017 / 04 / 25.

宛先: ドアノ ティ トウニユン

Lần đầu tiên tôi xa gia đình, xa bạn bè, xa cả quê hương, tôi đến với miền đất mới. Nơi mà đoàn chúng tôi dừng chân đầu tiên là sân bay fukuoka - Nhật Bản. Thật sự tôi vẫn không tin rằng mình đã đặt chân đến vùng đất mang tên "đất nước mặt trời mọc" này. Bước xuống máy bay với thời tiết khá lạnh, được sự tận tình chỉ bảo của cô tiếp viên sân bay mà chúng tôi đã hoàn tất thủ tục nhập cảnh. Ra khỏi sân bay đã có các thầy cô giáo đón, chào hỏi một lúc và chụp vài tấm ảnh kỉ niệm thì chúng tôi xách đồ lên xe và đi đến văn phòng nghiệp đoàn. Trên đường đi tôi được ngắm nhìn rất nhiều thứ, nào là hoa anh đào trên núi và hơn nữa là sẽ sạch sẽ đến kinh ngạc, từ không khí đến đường phố cho đến mọi thứ xung quanh. Lần đầu tiên được ăn món ăn Nhật, có chút khó ăn vì không quen vị và sức khỏe không được tốt sau chuyến bay dài. Thời gian thăm thoát thẻ mã nhanh, đến hôm nay cũng được 17 ngày đến Nhật bản rồi đấy. Thời gian qua chúng tôi được học tập, rèn luyện, vui chơi giải trí. Tuy ở xa quê nhưng sống trong tập thể đoàn kết, yêu thương và biết quan tâm nhau như thế này, hàng ngày được ai đó đưa, tôi cũng cảm thấy người ngoài nơi nhớ nhà. Chúng tôi vừa được học văn hoá vừa được học pháp luật và còn có cả những buổi đi thực tế, được trải nghiệm đồng đất, bảo lụt và cả hoà hoãn. Thật sự rất có ích, à còn nữa, chúng tôi còn được học cách xử cứu người bị nạn, bị thương. Sau những buổi học ngoại

khóa là chúng tôi được đi chơi. Được leo núi, lên chùa ngắm hoa anh đào, ngắm thành phố, được đi ra biển vui chơi, đặc biệt hơn ra biển, tôi còn được chơi bóng chuyền - môn thể thao tôi yêu thích cũng thầy giáo và mọi người. Ngày ấy là buổi vui chơi thoải mái và tuyệt vời nhất đối với tôi từ ngày đến Nhật. Kết thúc mỗi cuộc chơi là trở về với khuôn mặt hồng hồng, vui sướng. Cứ đến mỗi nơi là thầy giáo đều lưu lại cho chúng tôi bằng một tấm ảnh đẹp nhất để kỉ niệm. Đến với Nhật Bản bằng lòng quyết tâm, cố gắng học tập, làm việc và rèn luyện. Vậy mà thời gian qua tôi cảm thấy vô cùng thoải mái và vui vẻ. Tôi cảm thấy Nhật Bản tuyệt vời hơn tôi đã từng nghĩ. Đến với NB xê xô của hoa anh đào, với cảnh vật, không khí thật trong lành, mát mẻ, đến cái nắng cũng rất dịu dàng. Tuy phải nắng nhiều nhưng vẫn chưa làm đen được làn da bánh mật của tôi, chỉ có chút gió làm da hơi khô. Ở con giao thông thì rất tuân thủ trật tự, an toàn, và cả con người ở đây rất nhiệt tình và thân thiện, y tế phát triển và an ninh trật tự được đảm bảo. Nhật Bản thật sự bình yên nếu không có thiên tai. Chúng tôi còn được đến bảo tàng mỹ thuật và mua những bộ đồ truyền thống tuyệt vời. Tôi sẽ nhớ mãi những ngày tháng ở đây. Sẽ luôn nhớ những lời dạy bảo của thầy cô để khi về công ty sẽ làm việc, rèn luyện và học tập thật tốt.

Cũng sắp chia tay nhau thật rồi, E xin gửi lời cảm ơn chân thành đến nghiệp đoàn và đặc biệt là các ss trong thời gian qua đã chỉ bảo tận tình cho chúng em. Cảm ơn các anh chị trong đoàn tụi em qua đã quan tâm, giúp đỡ em. Em chúc mọi người luôn may mắn, s.khoẻ, và sau 3 năm sẽ trở về trên con đường thành công nhé! Bye bye.

そうめん ばん

2017/4/26

7I> 7I>

Cuộc sống bên Nhật Bản chứa đựng rất nhiều mới mẻ. Gần một tháng học thực sự cũng là một trong những điều mới mẻ đó là một chút tò mò và sự thích thú kèm theo một chút lo lắng trong tôi. Mặc dù khóa học chỉ được một tháng tuy quãng thời gian đó không dài nhưng cũng để lại cho chúng tôi ấn tượng, dù âm thầm hành trang phục vụ cho ba năm làm việc bên Nhật Bản.

Khi vừa đặt chân xuống đất nước Nhật Bản thay đổi đầu tiên tôi cảm nhận thấy là thời tiết. Thời tiết se se lạnh như thời tiết mùa thu bên Việt Nam.

Sau chuyến bay dài chúng tôi đã được mọi người ở nghiệp đoàn ra đón tại sân bay Fukuoka và cùng nhau di chuyển về kí túc chúng tôi ở Trại con đường về kí túc tôi thấy giao thông bên Nhật Bản thật là trật tự, an toàn và sạch sẽ. Vì trên đường về tôi ngắm thấy rất nhiều hoa anh đào đang nở rộ thật đẹp làm sao. Khi về đến kí túc thì chúng tôi sắp xếp hành lý cho một tháng ở nghiệp đoàn. Sau một hồi sắp xếp thì chúng tôi mới mới xong. Ngày đầu tiên thì chúng tôi được sensei Sơn chỉ cho mọi sinh hoạt cơ bản ở kí túc, cách sử dụng thiết bị, cách phân loại rác và vệ sinh kí túc. Rồi những ngày tiếp theo chúng tôi bắt đầu vào học tập và rèn luyện thích nghi với không khí và thời tiết bên Nhật Bản. Buổi học đầu tiên chúng tôi có buổi giới thiệu bản thân và làm quen với nhau. Ấn tượng đầu với tôi nhất là nấu ăn chúng tôi phải nấu cho 27 người. Thế là sensei Sơn đã nấu bữa đầu tiên cho chúng tôi quan sát và học theo cho các bữa nấu ăn tiếp theo. Vì chúng tôi cùng nhau sống ở nghiệp đoàn nên cùng nhau nấu ăn, sinh hoạt và cùng nhau đi học tới lớp nữa. Mọi người và các thầy cô quốc ở nghiệp đoàn cùng nhau sinh hoạt và

cùng hoà đồng và thân thiện nên bao nhiêu nỗi nhớ nhà và sự lạ lẫm của tôi cũng được giảm bớt đi phần nào. Ở nghiệp đoàn tôi đã học được rất nhiều thứ như là tiếng Nhật, phân loại rác, pháp luật, ... Ngoài việc học trên lớp thì thời còn có các buổi học ngoại khoá thật là thú vị và bổ ích như học cách sơ cứu cấp cứu người bị nạn, trải nghiệm về đồng đất, bảo vệ phòng cháy chữa cháy, ... Tôi thấy cảm thấy buổi học ngoại khoá thật là hay và giúp có ích cho cuộc sống 3 năm của tôi ở bên Nhật. Sau các buổi học ngoại khoá tôi được các sensei dẫn đi chơi, đi ngắm cảnh tham quan phong cảnh ở nơi đây. Chúng tôi được lên núi ngắm hoa anh đào trên đây thật là yên tĩnh và ngắm được thành phố Fukuoka. Phong cảnh ở đây thật là đẹp hơn có sức tưởng tượng của tôi. Tôi còn được đi ra biển chơi nữa. [Biển ở đây thật là xanh và mát mẻ]. Mọi người thì cũng nhàn nhã đùa, chụp ảnh, chơi thể thao. Các buổi đi chơi thật là vui vẻ, bổ ích làm cho mọi người hoà đồng với nhau hơn. Gần 1 tháng trôi qua cuộc sống, học tập ở Nhật Bản tôi đã dần thích nghi với thời tiết cuộc sống) thục ăn ở bên này. Sau gần 1 tháng tôi cảm thấy có thêm động lực để học tập và lao động ở đất nước Nhật Bản. Mọi thứ đều phải bắt đầu từ chính bản thân mình. Thành công chỉ đến khi chính bản cố gắng, không ai có thể cố gắng hay sống thay bạn được. [Đó chính là những gì tôi học được tại nghiệp đoàn]. Với lòng em xin cảm ơn sâu sắc nhất đến các sensei và nghiệp đoàn đã chỉ bảo dạy dỗ chúng tôi.

そのつづき とうぶん

木アノ イトウオン

Fukuoka 2017-04-26

Đến hôm nay cũng đã gần 1 tháng tôi xa quê hương và gia đình
và đến sống ở 1 đất nước xa lạ. Ban đầu lúc còn ở Việt Nam
thì tôi nghĩ chắc hẳn cuộc sống sẽ rất khó khăn và áp lực. Nhưng k^o.
Ngày 8/4: khi chúng tôi đến sân bay thì có người của nghiệp đoàn
và các thh thvl đã đứng chờ chúng tôi ở sân bay. Ấn tượng đầu tiên của
tôi về Nhật Bản là con người rất thân thiện và một bầu không khí trong
lành. Gần 1 tháng tôi, các bạn, và thh thvl đã có những giây phút cùng
nhau. Trong cuộc sống sinh hoạt hàng ngày, trong những buổi học, trong
những buổi trải nghiệm của buổi học ngoài khóa. Chúng tôi cùng nhau
sống trong ngôi nhà chung của Nghiệp đoàn. Hằng ngày cùng nhau
đi học cùng nhau sinh hoạt. Các bạn và các thầy cô mọi người
đều học tiếng và thân thiện, tuy cuộc sống và nhà nhưng tôi không cảm
thấy buồn và tủi. Sáng 7h chúng tôi cùng nhau dậy ăn uống dọn vệ sinh
rồi tới lớp học, ở trên lớp thì chúng tiếp tục học chương trình học như
ở Việt Nam mà chúng tôi đã theo học trước khi sang đây. Ngoài việc
học trên lớp chúng tôi còn được tham gia các hoạt động ngoài khóa
trải nghiệm về đời sống... cách sống của người gặp gỡ. Tôi cảm thấy

những buổi học đi rất bổ ích và có ý nghĩa. Sau những khóa học như vậy chúng tôi được các thầy cô đưa đi tham quan 1 số nơi... Đi đến đâu tôi cũng ngỡ ngàng vì vẻ đẹp của nó. Ở chỗ chúng tôi ở các chỗ học cũng khá xa hàng ngày chúng tôi đi bộ tới trường, tôi cảm thấy rất thú vị. Khi đi bộ như vậy chúng tôi lại biết thêm được nhiều điều về đất nước mà chúng tôi sẽ gắn bó trong 3 năm sắp tới. Con người ở đây họ có ý thức rất cao, họ chấp hành luật giao thông nghiêm túc, 1 ngày 4 lượt tôi đi đi về về nhưng không bao giờ tôi nghe thấy tiếng còi xe... Trên vỉa hè với mặt đường thì sạch sẽ không 1 mảnh rác vụn nào, bầu không khí thì trong lành và dễ chịu, mặc dù xe cộ đi khá đông... con điều đặc là người Nhật Bản khi tham gia giao thông họ đi trên trái đường không giống như ở Việt Nam mà chúng tôi, tôi thấy giao ở đây an toàn và tiện hơn ở Việt Nam rất nhiều... Hôm ngày ngoài việc học trên lớp thì tôi cũng học được nhiều điều trong cuộc sống từ các thầy cô. Các thầy dạy chúng tôi cách phân loại rác, dạy chúng tôi cách sử dụng các dụng cụ, thiết bị trong nhà... và dần dà chúng tôi chủ thú trong cuộc sống hàng ngày (giữ vệ sinh chung sạch sẽ, không gây ồn ào ảnh hưởng tới mọi người xung quanh... Dạo đó thì chúng tôi cũng học được phong cách làm việc của các thầy cô. Học ra học, chơi ra chơi... làm gì cũng phải cần thận và nhanh nhẹn... vì đối với mỗi chúng ta thời gian đều là "vàng".

Sau những ngày đến Nhật Bản thì chúng tôi cũng được ăn 1 số món ăn

ở đây, món ăn ở đây thì đa dạng luôn đảm bảo an toàn lắm. hahaha

Mọi đâu thì thất sự là không quen nhưng hay giờ thì tôi đã thích nghi được với mọi thứ đó rồi, thời tiết rõ là sống của người dân ở đây.

Còn mấy ngày nữa thôi là 6 giờ tôi phải dời xa nơi này để về công ty làm việc cũng thấy buồn vì đây là nơi đầu tiên mà chúng tôi đặt chân đến khi sang Nhật Bản, có những kỉ niệm khó quên. Chắc chắn nó sẽ là 1 dấu ấn mà tôi không bao giờ quên. Tôi nghĩ rằng với tất cả những gì các TV đã dạy cho thì chúng tôi đã có đủ hành trang và kiến thức để bước tiếp vào con đường phía trước... Và tôi nghĩ.

con đường tôi đang đi là sự lựa chọn đúng đắn. và tôi sẽ cố gắng để làm lên thành công.

Cuối cùng em xin cảm ơn các TV và nghiệp đoàn đã giúp đỡ chúng em trong thời gian qua. Chúc các TV và nghiệp đoàn luôn vui vẻ và thành công. Chúc tất cả các bạn TT Sinh gặp nhiều may mắn và thành công trên con đường đã chọn. Các bạn hãy nhớ "Trên bước đường thành công, không có dấu chân của kẻ lười biếng". Tjh 18/2/20

ホアソミンクイ

Khi có ý định đi xuất khẩu lao động nhật bản chắc hẳn hầu hết các bạn đều có hai minh năng làm thế nào để xong nhật và làm việc ở 1 công ty tốt có thu nhập ổn định k^o, Nếu đi nhật theo hình thức nào, chi phí ra sao...? và còn rất nhiều những câu khác nữa?

Sau khi tốt nghiệp tốt nghiệp trung học phổ thông vào năm 2014 do điều kiện kinh tế gia đình k^o cho phép, nên tôi đã từ bỏ cái mơ đại học. đi lên đường nhập ngũ. sau quãng thời gian 2 năm giải tôi trở về và xin vào 1 công ty với mức lương chưa được nói 3tr: với mức lương như vậy. Thực sự đi trong trái cuộc sống là rất khó khăn, rồi một hôm tình cờ tôi được bắt về trường trình thực tập sinh nhật bản, tôi bắt đầu thực hiện ước mơ thay đổi cuộc sống. ước mơ được học tập và làm việc ở một đất nước có nền công nghiệp phát triển nhất thế giới.

Sau 3 lần phỏng vấn cũng 6 tháng học tiếng và tìm hiểu về văn hóa nhật tôi đã được 1 công ty nhật tiếp nhận. Khi trúng tuyển tôi bắt đầu có tâm trạng vừa nản vừa vui lo lắng k^o biết mình có thể thích nghi với hòa nhập cuộc sống mới được k^o? rất nhiều câu hỏi khác nhau được tôi đặt ra trong đầu rồi muốn tìm một cách giải đáp nó

Khi mang nhật, đây cuộc sống ở đây cũng k^o phải khó, tuy nhiên cũng k^o phải dễ để tôi với những người k^o có sự cố gắng, nỗ lực hoàn thiện bản thân. ngày về tôi nhận được lời cảm ơn đầu tiên về nước nhật sau 1 thời gian đến nhật. Ở đây mọi nhà sạch sẽ đến thế, cả con người ở đây cũng rất lịch sự, cảm nhận đầu tiên khi gặp thầy Sơn rồi 2 thầy người nhật thời kỳ đầu rồi lần sau. mọi người đều niềm nở đón tiếp nhận bìa tôi, sau hôm đầu chúng tôi lại bắt đầu vào việc học, cũng giống như ở chỗ học cũ, bìa tôi học cả ngày và tôi về học bài, cũng có 1 số buổi học ngoài khóa rất vui như là đi ngắm hoa anh đào, học nấu ăn, phòng chạy chèo chèo, cảm nhận về đồng đất,

Đau mỗi buổi học, chúng tôi lại được tổ chức chơi ngoài không khí, như đôi
bông vải hương thơm mùa đông, giữa đó, ở đây nghiên cứu rất tốt với bạn
tôi khi mỗi buổi thí nghiệm được ứng dụng vào làm tất cả mọi giờ ở
cho chúng tôi, mọi nơi đều được làm tỉ mỉ với cảm nhận qua từng cơn hơi
mà "h" "v" hơi hương nắng, bông có (chả) "k", tôi cảm giác mình đã chọn đúng
con đường của mỗi mình đã đi.

Với em cảm ơn nghiên cứu cũng như những "h" "v" đã tạo bước đầu cho em
được vững chắc trên con đường. em hứa sẽ cố gắng hơn nữa tất cả trong
quá trình làm việc 3 năm. em

こいつは心

2017/04/25

名前: フル フル FI

こぶん♡

Tôi là 1 người Việt Nam, tôi yêu văn hoá, nghệ thuật và con người Việt Nam. Nhưng vẫn còn 1 nơi có 1 nền văn hoá hiện đại, con người thân thiện, đó là Nhật Bản.

Tôi cũng rất thích đất nước Nhật Bản, tôi cũng đã ước mong được đặt chân đến Nhật Bản nhưng cũng chỉ là thích đến 1 nơi đẹp tuyệt vời, có núi Phú Sĩ, hoa anh đào, có các món ăn ngon như Sashimi là món gỏi cá sống, Tempura là hải sản, rau tâm bột chiên...
 Ồ, chỉ cần nghe đến cái tên thôi là cũng đã làm say mê lòng người nghe rồi, riêng tôi nghe cũng đã cảm thấy khóc hết cả nước mắt rồi, nếu mà được ăn những món làm say mê lòng người và đắm chìm chân quê của Nhật Bản này thì thật hạnh phúc biết bao nhiêu... (nghe mà thêm... HiHi.)

Đến bây giờ, thời điểm bối cảnh lịch sử này, tôi không chỉ là đặt chân đến Nhật Bản một chút một lát nữa, mà là tôi sẽ sống tại nơi "đất nước mặt trời mọc", thậm chí nhiên cảnh vật hùng vĩ này đến tận 3 năm. Vâng, 3 năm cũng không phải là lâu, cũng không phải là thời gian ít, tôi nghĩ nó cũng là khoảng thời gian để tôi hiểu

liệt được con người, thiên nhiên, cuộc sống xã hội tại
nơi đất khách quê người này. Tôi sẽ sống và làm việc
học tập tại nơi đây, chắc có lẽ sẽ có rất nhiều khó
khăn và chọi chọi, nhưng nó sẽ là khoảng thời gian
cho tôi học hỏi được nhiều điều, giúp tôi trưởng thành
hơn. Tôi quyết định xa quê hương, xa bố mẹ, bạn bè
và người thân để đến với 1 nơi tươi đẹp đó, một phần để
học hỏi, học tập phong cách sống của đất người, 1 phần
vì gia đình gặp khó khăn, muốn trang trải lại cho
gia đình có 1 cuộc sống tốt đẹp hơn. Trước khi đến
Nhật Bản tôi đã được rèn luyện và học tập nhiều điều
cở bản của đất nước Nhật. Và cho đến ngày 7/4
thì tôi đã chuẩn bị mọi thứ để ra sân bay Nội Bài.
Tôi đi thị gia đình tôi cũng rất buồn, bố mẹ cần chuẩn
mọi thứ và sau đó tôi lên sân bay. Rạng sáng ngày
8/4/2017, chuyến bay của tôi đã hạ cánh an toàn tại
Sân bay Fukuoka, đoàn của tôi ở cùng bố mẹ
sau khi xuống sân bay. Chúng tôi được cái th thì hỏi
về nghề đoàn. Tình đầu thời điểm hiện tại chúng tôi
sống tại Nhật Bản cũng được 1 tháng rồi, Nghỉ lại thời
gian vừa qua đúng là 1 kỷ niệm đẹp cho tôi và mọi
người, buồn thì nhiều, nhưng vui thì càng nhiều hơn.
Nghỉ lại thật là đáng nhớ. Nghỉ lại lần đầu tiên bước

Không cần bay tại Nhật Bản, mọi thứ hoàn toàn khác, con người mới, cuộc sống mới, mọi thứ đều mới dường như tôi phải bắt đầu lại từ đầu. Thật là vui khi mình đang đứng đặt chân ở 1 nơi mà mình thích những xen vào đó cũng có 1 nỗi buồn không hề nhẹ, xa quê hương, xa nhà xa bố mẹ, xa mọi người để đến với 1 nơi tuyệt đẹp có lẽ xa hàng vạn cây số. Tôi cũng đã nghe qua cái thầy cô nói về đất nước này, tôi nghĩ lại quả thật đúng 100%, về con người cuộc sống tại Nhật, đây là 1 nơi để tôi tu luyện bản thân mình. Bước xuống sân bay, tôi đã được th th người của nghiệp đoàn đón rất vui vẻ chào đón, trên đường về nghiệp đoàn thì tôi thấy giao thông ở đây rất tốt ngược với Việt Nam, xe đi làn đường bên trái, mọi người chấp hành rất nghiêm túc, đường xá rất là sạch sẽ, ăn may khi chúng tôi đến đây vào đúng dịp mùa hoa anh đào, tuyệt đẹp. Cái đây phố đều có hoa anh đào nở rộ. Sau đó chúng tôi về văn phòng của nghiệp đoàn, các th th xếp xếp chỗ ăn, chỗ ngủ cho chúng tôi. Hôm sau là chủ nhật, hôm ấy là ngày đầu tiên đi học của chúng tôi, thời tiết khá đẹp, nắng ấm. Thời tiết ở đây cũng không quá lạnh lắm, dù gì chúng tôi cũng quen thời tiết ở quê nhà. Đi ăn nhanh cũng rất đảm bảo, sạch sẽ, an toàn về sinh, những chiếc bữa đầu không quen như 1 vài ba bữa nữa.

Chắc cũng quen ngay thôi mà. Tôi được các th th đưa đi
chơi khắp nơi, đi biển, đi ngắm cảnh ...v.v ôi,
những ngày tháng này thật là tuyệt đẹp làm sao. Bây giờ
về công ty thật sự tôi cũng buồn, chẳng biết phải nói gì nữa.
Cảm ơn tất cả các th th đã cho tôi những ngày tháng vui vẻ
và dạy cho tôi những điều cần biết về phong tục, lối sống
của Nhật Bản.

そうじのたのしみ

五オン ウェン トウ

Với đây tôi là một tu nghiệp sinh của Việt Nam. Có nuôi một lợn mẹ là đực đực chân đen đất nước nhất là chi một lần. đi học học bình thường và trong tập quán sinh hoạt, của người nhất với một đất nước được mệnh danh là Đền trường xưa xưa của hoa anh đào và được thiên nhiên yêu quý ban tặng mệnh danh là đất nước của mặt trời mọc. Vì với mong ước tôi quyết định đi học và đến hôm ngày 7/4 tôi vinh dự được bay sang đất nước mà mình đã mong ước theo một chuyến bay mô nghiệp đoàn đi đến C.Đ. là 356 để đi sang một thiên đường một cuộc sống mới, một bước ngoặt mới trong cuộc đời tôi và mọi người đã chọn đi nơi tập trung lại họ tôi. Và sau đó đến nhất bản với vùng đất đầu tiên mà tôi được đặt chân đầu tiên là FUKUOKA để là một tỉnh nằm ở phía nam nhất bản và qua đó với tôi, đây là một tu nghiệp sinh lần đầu tiên xa nhà bắt đầu một cuộc sống mới một công việc mới ở nơi đất khách quê người thì tôi cũng ngỡ ngàng với thái độ tại những sau đó chúng tôi được nghiệp đoàn đến chúng tôi một cách nhiệt tình và chu đáo đưa đến chúng tôi đến nhà đến đến đến đến tên nhà, và chi dạy cho chúng tôi từng ly từng tý những cái mà chúng tôi chưa biết. sau ấy chúng tôi và mọi người được các th. t. v. dẫn đi tham quan lớp học để cho những buổi học đầu tiên của ngày mai. sau đây chúng tôi về phòng nghỉ ngơi đi bắt đầu cho các buổi học tiếp theo. và qua đó với một hương hội qua ở nghiệp đoàn chúng tôi được các th. t. v. dạy chúng tôi một cách chu đáo gần thân và các th. t. v. chăm sóc chúng tôi đến buổi ăn nước uống đầy đủ, chăm sóc chúng tôi một cách tỉ mỉ như một thành viên trong nhà, và tôi rất biết ơn như gì mà th. t. v. và nghiệp đoàn đã chi dạy và chăm sóc chúng tôi một cách nhiệt tình và tận tâm đến như vậy. và qua đó thì cũng đến ngày tôi phải rời xa nghiệp đoàn với các bạn đi về công ty mà mình làm. thì với sự chăm sóc nhiệt tình và tận tâm của nghiệp đoàn và th. t. v. thì khi tôi về công ty thì đi cố gắng hoàn thành tốt công việc mình mà không phải cho nghiệp đoàn phải buồn lòng vì chi tôi. và sau đó tôi xin chân thành cảm ơn thiên nhiên đã cho tôi được đến đây và cảm ơn nghiệp đoàn đã tạo điều kiện cho tôi được đến đây.